נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

עין משפט נר מצוה

קכב א מיי׳ פ״ח מהלכ׳ אישות הלכ׳ יח טוש״ע אה״ע סי׳ נ סעיף טז:

א ב מיי׳ פ״י מהלכ׳ אישות הלכה ז ופט״ו הלכ׳ ג סמג עשין מה טוש״ע שם סי׳ סו סעיף ז:

ב ג מיי׳ פ״ט שם הלכ׳ יא סמג שם טוש״ע שם סי׳ נה סעיף ו:

ג ד מיי׳ פ״י שם הלכה ט ופי״ב שם הל׳ ח סמג שם טוש״ע שם סי׳ סו סעיף טז:

ד ה מיי׳ פט״ו שם הל׳ ג סמג שם טוש״ע שם סעיף ז:

ה ו מיי׳ פ״ח שם הל׳ כח טוש״ע שם סי׳ נב סעיף י:

ו ז מיי׳ פי״ד שם הלכ׳ ח ט ופט״ו הלכה יד) סמג לאוין סה טוש״ע שם סימן סו סעיף ג ופט״ו לו סעיף ז:

ז ח מיי׳ פ״ח שם הלכ׳ ט טוש״ע שם סימן נב סעיף יא:

ח ט מיי׳ פכ״ד שם הל׳ טו סמג עשין מה טוש״ע שם סימן קטו סעיף ד ס:

ארבע מאה זוזי מן חטרא [ב]ברת. ופ״ת דכפרק התקבל (גיטין דף סה:) גבי גניבת יוצא בקולר הוה כי נפק אמר הכו מרבע מאה זוזי לרבי חנינא דחמרת לן קמאר דמי ממרת לן קמאר מאה זוזי ממחרת קמאר ואין סבורת לחלק בין ממחרת למן ממרת ויש לומר דהתם נמי מסיק ממחרת לייחוסי מת כמו: **דנייחד** [ג]ה **ארעא** [ד]מזונה. פע״ג לעיל (נב:) נתמרט ר׳ יוחנן על מה שהשיאן עלה הכא אין גמלי כיון דנדעתה תלוי אם תרצה לקבל: **למזונות** ריבה [ה]ה מזונות בו׳. תימה דכפ׳ המקבל (ב״מ דף קד:) מסיק לגמ׳ שגמ׳ אמר לכתובתה ל״ש אמר כמתנתה מרבע מאה זוזי לתיון מאחן גבי הכו לה מרבע מאה זוזי לברת ויש לומר דהכא דווקא לפי שהיא מוחזקת במזונות אמרינן למזונות ריבה לה מזונות אבל בתם לית לן הכא מוחזקת מי נמי התם לא הוה ליה למימר גמ׳ הכו לה מרבע מאה זוזי ומדקאמר לכתובתה משמע דעם כל נעל קאמר דליהוי מרבע מאה זוזי אבל הכא לגרוע לפרש למזונות יש לחלק:

הדרן עלך נערה

אף [ו]על פי. **אם רצה** [ז]להוסיף אפי׳ **מאה** טנה טופיק. תימה דעכשיו נהגו שכותב תחן לכלה מאה ליטרין מע״ס שתן לו סוס פרוטה דכשלמת כשיש לו הוא משעבד נכסיו לזה המוהל ומתחייב לפילו נתנדו מלו הנכסים וקנה אחרים הם משתעבדים מע״ס שתן לדם מקנה דכר שגמ שגמ בת לעולם מ״מ דם משעבד דכר שגמ בת לעולם כיון דכתב ודעתיד לגמ למיקני כדאמרינן נמי שמת (ב״ב קנו. וסם) אבל מותו שתן לו היתן ישתעבד נכסיו שיקנה אחרי כן כיון שגמ נתחייב לה היינו דכר שגמ בת לעולם ומשל ר״י לרבי אליהו ומשיב לו דמליגו כעין זה בפרק השוכר את הפועלים (ב״מ דף לד. וסם) דתניא מתנה שומר חנם להיות כשומל ופריך נמאי נדכרים ומשני כשקנו מידו משמע בכל ענין מע״ס שתן מקנה לו סוס נכסים שגמ שמשעבד גופו וזה המוהל מעתה ולכשיהיו לו נכסים אל משעבדו מעתה ואין זה קנין דכרים כעלמא דקנין דכרים לא הוי שגמ בהיות דכרים בכח בתחלת (דף ג.) שקנו מידם לחלוק אחר שתן בה דין חלוקה אבל מה שמשעבד גופו להתחייב לדבר זה משתעבד ואין זה קנין דכרים כעלמא ו״מ דכיון דכותב סתמא שיהיו כל נכסיו אחרתן למה לו נתחייב הרי הודה שים לו נכסים ומע״ס שתנו יודעים שתן לו הודאת בעל דין כמאה עדים דמי ומטעם זה תורמ״ת שכותבין בהלוואות והקניתי לן מרבע חמת קרקע בתלי מע״ס שתנו יודעים שתן לו קרקע כיון דמודה שים לו הודאת בעל דין כמאה עדים דמי:

למוררת. מליגת דר׳ יוסי לא מיליגו לא תנאי כתובה כתובה פומא לה דהא אמר לקמן בתחלת נערה שנתפתתה הוי פומא לגמ׳ שגמ בת ואפי׳ לעולם פומא לגמ׳ שגמ בת ואפי׳ לעולם פומא לגמ׳ שגמ בת ואפי׳ לעולם